

Krigsminister, og som derfor ikke kan sammenlignes med de tidligere. Jeg skal sige, at det naturligvis ingen Interesse har for mig at slaa døde Forslag ihjel, og naar Finantsudvalget indstiller de paagjældende Bevillinger til Negtelse, har jeg ingen Grund til at sige min yderligere Motivering dertil. Jeg synes, der tales nok her i denne Sal, til at jeg skulde føle særlig Trang til at tale, naar en Sags Skjæbne forud er afgjort. Det kunde saaledes heller aldrig falde mig ind lige overfor sikkrede Bevillinger, som jeg sætter Pris paa, at gjøre min særlige Motivering gjældende. Jeg har saaledes glædet mig over, at Thinget har bevilget den høitærede Krigsminister de 6 Kanoner, men uagtet Motiveringen af min Opfattelse har været noget forskjellig fra den høitærede Krigsministers, har jeg dog ikke havt noget særligt Ønske om at faae min Motivering frem. Hovedsagen for mig er, at de stillede Forslag blive vedtagne, og er jeg enig dert, at Bevillinger bør forkastes, er det mig temmelig ligegyldigt, om jeg faar Seilighed til at sige mine Motiver til. — Jeg kan godt forstaa, at den høitærede Minister ikke gjerne vil fremsætte nogen bindende Udtalelse med Hensyn til den Tid, paa hvilken han mener, at Leiren iaar skal begynde. Det er naturligt, at der derved er faa mange Forhold, der maa tages under Overveielse, og mange Omstændigheder, der ikke kunne overjes netop idag, som kunne volde forskjellige Banfeligheder; men jeg gaar forøvrigt ud fra den Forudsætning, som jeg allerede tidligere har udtalt, at Leirtiden bør skydes saa langt ud som muligt, da derved efter min Opfattelse vil naas, at der sker mindre Afstørring i Tjenestetiden og derved mindre Indgreb i selve Øvelsen, end der vil ske, dersom Leiren holdes paa et tidligere Tidspunkt.

Berg: Forslaget om en længere udgaaende Øvelse var dog ikke et ganske dødt Forslag. Det laa for i 1876, men det opstod paany i 1877 og opstod atter i 1878, saa at det ærede Medlem kan se, at han ved ikke at give os sine Motiver for sin Modstand i 1876 har været med til at bevirke, at Forslaget ikke blev noget fuldstændig dødt Forslag, men gif igjen Aar for Aar. Der kan det ærede Medlem se, hvad det kan volde for Stade at tie. Med Hensyn til de 6 Kanoner, høilovlig Slutkommelse, vilde jeg ogsaa ønske, at det ærede Medlem havde fyldstgjort de Forventninger, jeg andetskeds har set blive stillede til ham, naar det hedder, at Militære af høi Rang havde en anden Opfattelse af disse Spørgsmaal end den høitærede Krigsminister, dengang vi forhandlede disse Kanoner, thi jo altsidigere en Sag bliver belyst, desto bedre vil det naturligvis være. Men jeg skal isørigt ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg forstaaar isørigt meget godt, at det ærede Medlem deltager i de Ønsker, der ere fremsatte fra de ærede Medlemmer for Frederiksberg

Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og fra Stege (Bjoffen) om, at vi faae Leirsamlingen begyndt saa sent som muligt.

Bjoffen: Der er ikke fra mig udtalt noget Ønske i den Retning.

Krigsministeren (Rauffman): Jeg skal blot bemærke til det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at jeg ingenlunde har sat det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) udenfor Diskussionen som mindre berettiget. Jeg har omtrent sagt, at jeg hellere vilde lytte til Raad, der kom fra Folk, der havde gjort Mandskabets Uddannelse til deres særlige Studium, end jeg vilde lytte til Raad fra Folk, der fortrinsvis havde gaaet Kontorveien. Jeg beklager naturligvis særdeles meget, at jeg ved Forelæggelsen af dette Lovforslag har handlet imod en Del af det saakaldte "Høires" Ønsker. Det er altid blevet opfattet, som om dette Lovforslag havde en Værdighed udover dette Aar; men det skal jo kun gjælde for dette Aar og medfører som Følge deraf ingen videre Fare. Sa, hvis Øndringsforslaget var blevet staaende paa Finantsloven, saa vil jeg ikke negte, at det kunde have været farligt for de kommende Læder, men da Forslaget er fremkommet som et særligt Lovforslag, er dermed formentlig ogsaa enhver Fare forsvunden, navnlig naar man ser hen til, at vi gaa en nærførestaende Revision af Hærloven imøde; thi at vi gjøre dette, maa jeg idetmindste forudsætte og vil i alle Tilfælde haabe det.

Dinesen: Den ærede Ministers Udtalelser til det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) lød saaledes: „En militær Karriere, der er tilbragt i Kontorerne, kan være overordentlig fortjenstfuld og meget ærefuld; men den giver sandelig ikke særlig Berettigelse til at udtale sig om slige praktiske Sager (Krigsministeren: Med den Sikkerhed og den Autoritet...) med den Sikkerhed og den Autoritet, som andre Folk maa være i Besiddelse af, naar de hele deres Levetid have beffæstiget sig med Soldatens praktiske Uddannelse“. (Krigsministeren: Savel!). Dette skal jeg nu ikke komme videre ind paa; men jeg skal kun sige med Hensyn til den Bemærkning af den høitærede Minister, hvor han pointerer, at denne Indrømmelse kun gjøres for et Aar, at vi have en temmelig rig Erfaring for, at, naar man først eengang er gaaet til en saadan Indrømmelse, er det ikke let muligt at undgaa at gjøre den samme Indrømmelse ved de følgende Behandlinger af det samme Spørgsmaal.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, slut-